

БРОЈ 23 • 30. НОВЕМБАР 2021.

ПЛАМЕНКО

СПОРТСКИ
ЖУРНАЛ

ISF

INTERNATIONAL
SCHOOL SPORT
FEDERATION

НОВА ИСТОРИЈА ШКОЛСКОГ СПОРТА

**Обележена
Дечија недеља**

**Највеће
ђачке муке**

**Незаинтересованост
за спорт**

#ШКОЛАРИЈАДА

БЕОГРАД ЈЕ ИМАО ЧАСТ ДА БУДЕ ДОМАЋИН ПРВИХ ИСФ У15 СВЕТСКИХ СПОРТСКИХ ШКОЛСКИХ ИГАРА

НОВО ЛИЦЕ ШКОЛСКОГ СПОРТА

Београд је угостио учеснике из чак 36 државе

Председник Савеза за школски спорт Србије Жељко Танасковић пожелио је добродошлицу такмичарима на свечаној церемонији отварања Школаријаде

Оно што је Олимпијада за најбоље спортисте света, а Универзијада за студенте, од ове године је Школаријада за ученике основних школа. Први пут у историји школског спорта на једном месту су се нашли оснивци из целог света и такмичили се у чак 14 спортова. Премијера овог великог међународног такмичења које је организовано уз подршку Владе Републике Србије, под покровитељством Министарства омладине и спорта и Међународне Федерације за школски спорт (ИСФ), а у организацији Савеза за школски спорт Србије, била је у Београду од 11. до 19. септембра. Око 1700 младих спортиста, односно 2500 учесника, из 36 државе били су гости наше престонице.

- Од кључног значаја за ИСФ је да се обрати млађим учесницима, јер је изу-

„ТАНАСКОВИЋ ЈЕ НАПОМЕНУО ДА ЈЕ СИГУРАН ДА БИ ИМАЛИ ПРЕКО 5000 УЧЕСНИКА ДА НИЈЕ БИЛО СИТУАЦИЈЕ СА ПАНДЕМИЈОМ“

зетно важно помоћи им да од малих ногу успоставе здрав начин живота, стекну и развију лидерске способности, открију такмичење, а такође и стекну боље разумевање света. Ово су главни разлози због којих смо одлучили да покренемо ИСФ У15 Светске

школске спортске игре, у чему је велику улогу одиграо Савеза за школски спорт Србије. Показали су иницијативу и желимо да их се захвалимо на томе - истакао је председник Међународне Федерације за школски спорт Лоран Петринка.

Циљ ИСФ У15 Светских школских спортских игара, или једноставно Школаријаде, није искључиво такмичење само по себи. Основица из целог света дан је био испуњен дружењем, забавним и едукативним спортским програмима, као што је „фан&скил“ зона која је на доњем Калемегдану током четири дана била на располагању такмичарима. Део овог догађаја био је велики Форум о школском спорту а у истом дану присуствовали смо и традиционалној Вечери нација, као и званичном отварању Школаријаде.

- Ово такмичење је посебно јер су коначно млађи учесници имали прилику да се такмиче на међународном нивоу, али и да се да се упознају и друже са својим вршњацима из целог света. Савез за школски спорт Србије већ је био организатор Светских школских првенстава у одбојци, баскету 3x3 и фудбалу, тако да смо имали знање и искуство за организацију овако великих догађаја. Претходна 2020. година ће се памтити као једна од најгорих година у историји због корона вируса услед којег су многа спортска такмичења отказана или одложена. У овој години у којој су се коначно и догодиле

„ЛОРАН ПЕТРИНКА ЗАХВАЛИО СЕ САВЕЗУ ЗА ШКОЛСКИ СПОРТ СРБИЈЕ НА ИНИЦИЈАТИВИ И ОДЛИЧНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ“

Олимпијске игре, били смо спремни да организујемо овај догађај. Предузели смо мере како би све протекло у здрављу, дружењу и такмичењу. Наш главни циљ је да се сваки учесник осећа безбедно и да се задовољан врати кући, са најлепшим искуством и успоменама. То је главна мисија школског спорта. Желео бих да се захвалим ИСФ што нам је пружио подршку и прилику да организујемо ове јединствене игре и напишемо ново поглавље у историји школског спорта - напоменуо је Жељко Танасковић, председник Савеза за школски спорт Србије.

Учесници прве историјске Школаријаде такмичили су се у атлетици, бадминтону, кошарци, баскету 3x3, шаху, фудбалу, џудоу, каратеу, оријентирингу, пливању, стонотенису, теквонду, рвању и одбојци. Сви такмичарима база је био у Београд, у којем

ИМПРЕСУМ

УРЕДНИК: Катарина Синђелић. ПОМОЋНИК УРЕДНИКА: Сања Угрн. САРАДНИЦИ: Весна Шормаз Јовановић, Селма Биберовић, Јелена Кнежевић, Слађана Радивојевић, Јелена Лакић, Неда Цвејић, Марина Кузмановић, Марија Поповић, Милка Тошић, Ивана Митић, Сања Уштевић, Јелена Савићевић, Јелица Живковић, Виолета Милошевић, Валентина Алексић, Јелена Јовановић, Слађана Радивојевић, Биљана Миленковић, Марија Ристивојевић, Јасна Лазаревић, Клара Дулић Шевчић, Биљана Рогановић, Ивана Кричак, Сандра Папић, Александра Милошевић Јовановић,

На великом форуму о школском спорту говорили су и потпредседник Владе и министар просвете Бранко Ружић и министар омладине и спорта Вања Удовичић

„УЗ ТАКМИЧЕЊА БИЛО ЈЕ И ПУНО ДРУГИХ АКТИВНОСТИ, У ПРВОМ РЕДУ ТУ ЈЕ БИО ВЕЛИКИ ФОРУМ О ШКОЛСКОМ СПОРТУ“

ко 5.000 учесника. Али знамо какво је време и зато истичем да смо и са овим бројкама задовољни. Да свет ускоро почне да живи нормално а Београд да за десет година опет буде домаћин Школаријаде - истакао је Жељко Танасковић

Уз такмичења било је и пуно других активности, у првом реду ту је био велики Форум о школском спорту. На форуму су између осталих говорили први потпредседник Владе Србије и министар просвете Бранко Ружић, министар омладине и спорта Вања Удовичић, председник Светске школске спортске федерације Лоран Петринка, председник Светске шаховске федерације Аркади Дворкович, генерални секретар ФИБА Андреас Заглис и други.

- Србији је припала велика част и одговорност да буде први домаћин највећег спортског такмичења за децу школског узраста. Захваљујем свима који су препознали важност Школаријаде на глобалном нивоу и веровали да је Србија поуздан домаћин који може да одговори свим изазовима и захтевима организације, али и да постави стандарде за будуће, што ћемо уверен сам, у наредним данима показати. Наша земља системски улаже у усавршавање младих, неговање њихових талената и пуних капацитета подржава развој и доступност спорта на свим нивоима - део је излагања министра Удовичића.

Специјални гости на Форуму били су и председник ОКБ Божићар Маљковић и градска секретарка за

се се уосталом одржала такмичења у већини спортова, изузев оријентиринга - Космај, атлетике - Сремска Митровица, рвање - Младеновац, карате - Панчево.

У складу са одлукама кризног штаба и одредбама Владе Републике Србије сви учесници Школаријаде који су допутовали у Србију, били су у обавези да приликом уласка у земљу приложе негативан ПЦР тест. По доласку у Београд сваки учесник Школаријаде добио је пакет добродошлице, који је поред маске и дезинфекционих средстава, садржао и обавештење о мерама којих мора да се придржава.

НАЈВЕЋИ ДОГАЂАЈ У ПОСЛЕДЊОЈ ДЕЦЕНИЈИ

По статистикама, по броју учесника, у последњих десет година у Србији није било већег догађаја. ИСФ је саопштио да је по броју освојених медаља најуспешнија Украјина (149), Србија је друга са 111, Словачка је трећа са 53 док је Русија четвртопласирана са 42 освојене медаље. Занимљив податак је и да су спортисти из чак 32 државе освојили медаље. Србија је

Веча нација је традиционалан догађај на свим такмичењима у организацији ИСФ-а

до медаља стигла у 12 спортова, док нисмо успели да се радујемо само у оријентирингу и бадмингону.

- Презадовољни смо како је све протекло. Нисмо имали ни једну проблематичну ситуацију. А оно што

је можда и најважније јесте да су деца из Београда отишла срећна, задовољна и здрава. Није било позитивног теста, по одласку из Србије. Да није било ситуације са пандемијом вируса, сигуран сам да би имали пре-

Такмичари су били пуни утисака

Док су чекали да изађу на терен, такмичари су бодрили ривале

#ШКОЛАРИЈАДА

спорт и омладину Драгана Белојевић, министар спорта Француске Карим Херида и други... Посебно је остала упечатљива изјава генералног секретара ФИБА Загласиса, који је истакао да су ове године и поред корона вируса Јапан са Олимпијским играма и Србија са Светским спортистима играма школараца потврдили да су сјајно организатори и да други треба да се угледају на њих.

- Фантастично је било и на догађају Вече нација, на коме су спортисти из свих држава представљали своје земље на разне начине, као и званично отварање Школаријаде, где смо могли да видимо дефиле свих учесника, сјајан забавни програм и на крају ватромет. Показали смо по ко зна који пут да смо сјајни организатори и заиста сви одлазе кући пре-задовољни - истакао је Урош Савић, генерални секретар Савеза за школски спорт Србије.

ПРЕГЛЕД ТАКМИЧЕЊА

Симболично, такмичење је отворило спорт у коме се Србија први пут представила као организатор Светског школског првенства. Реч је о одбојци. У конкуренцији девојчица, Украјина је освојила златну медаљу победом над Хрватском, док је код дечака у великој финалној борби између домаћина Србије и Бугарске победу после свих пет одиграних сетова заслужила гостујућа екипа.

Краљица спортова, атлетика, у два такмичарска дана показала нам је све лепоте свог спорта, оправдала своје име и упознала нас са својим будућим

звездама. Најбржи и највештији су заслужили место на победничком постољу. Краљица спортова отишла је мирна и задовољна на спавање, поносна на све што су њени представници показали на Атлетском стадиону у Сремској Митровици.

Посебну пажњу на Школаријади привукли су борилачки спортови. После доминације Србије првог дана такмичења у каратеу, финале је било у потпуности у знаку Украјине, која је освојила три златне медаље... Много неизвесних борби виђено је у теквондоу. А посебно су доминирали млади борци из Украјине, Русије и Србије. Џудисти су нас почастили спектакуларним борбама, посебно такмичари из Русије који су освојили шест од могућих осам златних медаља. Тако где су они стали, рвачи су наставили. Први дан обележила је Украјина. Довољно је рећи да су освојили седам од десет златних медаља. Трећи финални дан у рвању донео је победнике у слободном стилу у десет тежинских категорија.

Ипливачи су имали дугу и напорну недељу. Хиљаде и хиљаде завеслаја да се дође до крајњег циља. Много дисциплина и категорија. Смењивали су се у базену као на траци, нису штедели снагу, јер их је све време гурала жеља да први стигну до престижних медаља Светских школских спортистских игара.

Добро читање мапе довело је такмичаре у оријентирингу право до блага - медаља и престижних титула најбољих на свету... Из дана у дан сусретали смо најсналажљивије. Представници Словачке, Русије и Србије посебно су привукли пажњу и то у неколико различитих категорија, а последњег такмичарског дана дана у конкуренцији девојчица - када је реч о екипама, прва је кроз циљ прошла Словенија, а близу су биле Русија и Пољска. Русија је сребрној медаљи додала златну медаљу у конкуренцији дечака. Друго место освојила је Белгија, док је домаћин Србија освојила бронзану медаљу. Током овог такмичења обележен је и Међународни дан оријентиринга и то штафетом пријатељства.

Финално такмичење у бадминтону у потпуности су обележили такмичари из Уједињених Арапских Емирата и Украјине. У појединачној конкуренцији такође су заблистали такмичари из УАЕ.

Једно од најатрактивнијих такмичења било је свакако у кошарци 3x3. Проглашење најбољих млади кошаркаши дочекали су под зидинама Калемегдана. На месту где је и почела славна српска кошарка. Домаћин је играо оба фина-

ВУКОВА НЕВЕРОВАТНА ГОДИНА

Данашњи интервју ћемо започети мишљу да спорт мења живот сваком човеку и чини да будемо бољи у односу на јуче. Да у мору правила и забрана расте и јача љубав према спорту потврђује најуспешнији џудисти наше школе.

Поздрављамо Вука Недељковића. Вук је на првенству Централне Србије у џудоу освојио прво место, на такмичењу у Немачкој постао вицешампион Европе у својој категорији, на државном првенству Србије освојио златну медаљу, да би у септембру 2021. године на Светском првенству школа заузео треће место.

- Џудо тренирам већ седам година. Када сам први пут гледао тренинг џудиста уживо схватио сам да ћу се бавити овим спортом, да је то оно што желим јер волим џудо. Највећа подршка ми је отац који је увек ту да ме бодри, саветује, критикује и наравно, тренер који се увек бори заједно са мном.

Да ли си могао да замислиш где ћеш бити у септембру 2021. године и какав ћеш успех постићи?

- Искрено, нисам. Да ме је неко пре годину дана питао да ли ћу бити на светском првенству, сигуран сам да бих рекао да не верујем. Временски период за припрему је био кратак и још корона... Али свашта се издешавало и ево мене са медаљом са Светског првенства.

Знамо да није лако ускладити школске обавезе и тренинге. Реци нам да ли и у којој мери тренинзи утичу на твој успех у школи.

- Није лако, трудим се да ускладим школске обавезе и тренинге, да добро организујем своје време да не трпи ни школа ни спорт. Некад бих волео да имам више слободног времена, али схватам да редовним тренинзима и упорношћу могу доћи до свог циља.

Јана Здравковић 8/3 и Николина Станковић 8/3 ОШ „Десанка Максимовић“ Чокот

На стадиону у Сремској Митровици одржано је такмичење у атлетици

дињени Арапски Емирати завршили су на другом месту, док је Уганда заслужила бронзану медаљу. Код девојчица је исти редослед што се тиче прва два места, а на трећем је Бугарска.

Финале у фудбалу привукло је велику пажњу. Бразил је још једном потврдио да је земља у којој се игра најбољи фудбал. Девојчице су биле на висини задатка и победиле су вршњакиње из Украјине резултатом 6:1. На веома сличан начин завршено је и финале у конкуренцији дечака, а Украјина је овог пута победила домаћина. Награда за фер-плеј на фудбалском турниру припала је момцима из Перуа.

Са нестрпљењем смо чекали финале у кошарци. У конкуренцији девојчица Украјина је победила Хрватску. Са друге стране, момци из Мексика победили су Србију са 69:52 и такође освојили престижну, златну медаљу ових Игара. У конкуренцији девојчица, Србија је освојила бронзану медаљу, победом над Црном Гором, док је меч за треће место код дечака припао Украјини, која се борила против Француске за бронзану медаљу.

Како се ближио крај такмичења у Београду, све чешће се поставља-

Баскет 3x3 привукао је велику пажњу

На Школаријади је обележн Дан Оријентиринга

ло питање ко ће бити организатор наредних Игара. На Свечаном отварању, застава ИСФ је пренета Бразилу, који ће 2023. организовати такмичење под називом ИСФ У15 Гимназијада. Бразилу неће бити лако да надмаши Београд, с обзиром да ће ових шест такмичарских дана у Србији још дуго одјекивати светом, јер су деца кући понела много незаборавних тренутака, много нових лекција и безброј нових пријатељстава.

„УЧЕСНИЦИ ПРВЕ, ИСТОРИЈСКЕ ШКОЛАРИЈАДЕ ТАКМИЧИЛИ СУ СЕ У АТЛЕТИЦИ, БАДМИНТОНУ, КОШАРЦИ, БАСКЕТУ 3x3, ШАХУ, ФУДБАЛУ, ЦУДОУ, КАРАТЕУ, ОРИЈЕНТИРИНГУ, ПЛИВАЊУ, СТОНОТЕНИСУ, ТЕКВОНДУ, РВАЊУ И ОДБОЈЦИ“

Много емоција, радости, али и туге

Освојити медаљу је био циљ који је покретао већину такмичара на Школаријади

„ПО БРОЈУ ОСВОЈЕНИХ МЕДАЉА НАЈУСПЕШНИЈА ЈЕ УКРАЈИНА СА 149, СРБИЈА ЈЕ ДРУГА СА 111, СЛОВАЧКА ТРЕЋА СА 53, ДОК ЈЕ РУСИЈА ЧЕТВРТОПАСИРАНА СА 42 ОСВОЈЕНЕ МЕДАЉЕ“

#ШКОЛАРИЈАДА

НАЈЛЕПШЕ НА КАЛЕМЕГДАНУ

Сва дешавања на Школаријади била су и под будним оком ђака репортера. Ученица Савремене гимназије, Лара Веселиновић, свакодневно је обилазила борилишта...

„У понедељак, 13. септембра 2021. године у Београду, је почела прва Школаријада. Разне земље су учествовале - Уганда, Намибија, Индија, Сједињене Америчке Државе, Француска, Украјина, Белгија, Србија, Црна Гора, Хрватска, Мексико, Русија, Чешка Република, Словачка, Уједињени Арапски Емирати и сигурно сам не-

ку изоставила. Мада, на крају крајева нике ни важно које земље су биле, а које не, битно је да је било лепо. Што се самих спортских такмичења тиче, било је веома напето. Било је и суза, али и радости смеха. Од цудоа, пливања, бадминтона, преко фудбала и кошарке, па све до шаха, оријентиринга и још пуно спортова, деца широм света су показала своје вештине. Неки су прави професионалци и легенде у свом спорту (да, већ са 15 и 13 година), а неки су дошли да би се провели (апсолутно оно што бих ја урадила). Упознала сам много нових људи. То је нешто што је апсолутно непроцењиво, поред искуства на-

равно. Добила сам прилику да видим како они размишљају и какав је њихов поглед на свет. Били то тренери, представници делегације или сами спортисти, разлика се видела, али је била занемрљива, јер је владао апсолутни спортски и пре свега дружељубиви дух.

Чињеницу коју бих морала да напоменем, јесте колико је фер плеј важан. Од самог почетка, подизање свести о психичкој свести је био можда највећи и најтежи задатак целог догађаја. На Калемегдану, сваки дан после спортских активности, била је фунд анд скилл зона. Као неко ко је имао прилику и да има лоше ис-

куство у спорту, што се атмосфере тиче, сматрам да је подизање свести о међулудским односима у спортском окружењу јако битно и да је овај фестивал одрадио добар посао.

Кад сам већ код Калемегдана и фун-зоне, мислим да је то био апсолутно најлепши део дана (барем мени, верујем да су спортисти били исцрпљени, али то нису показивали). На забавној зони смо имали разне активности: добили смо прилику да пробамо разне спортове, ћускамо, певамо, представимо нашу земљу, пробамо специјалитете других земаља, али и оно најважније, да се проведемо.

Ко ће бити највештији, најбржи, најсрећнији... и тако у 14 спортова

И БЕЗ ФИСКУЛТУРНЕ САЛЕ СТИЖУ МЕДАЉЕ

Као државни прваци у атлетици, на Школаријади такмичили су се и ученици основне школе „Наталија Нана Недељковић“, из Крагујевца. Предводио их је наставник физичког васпитања, Микица Цмиљанић. Отишли су са вољом и надом, а вратили се са две медаље, сребрном-штафета 4x100м, и бронзаном- трчање на 200м. Овај успех је већи, уколико кажемо да ученици немају услове за рад којима већина школа располаже. Првенствено, немају физкултурну салу, што онемогућава вежбање у кишним данима. Међутим, то им није био изговор да не тренирају, већ им је био подстрек, додатна мотивација. Сагледавајући овакве изванредне резултате, можемо приметити да је заиста тачно оно чувено- никад не одустај. Истину за вољу, лако је изговорити те речи, али није лако стати иза њих, придржавати их се и постати пример. Ови

млада момци, заједно са својим наставником, постали су нам свима пример како се треба борити за остварење снова. Доста рада, труда и истрајности, поткрепљених покретачом свега- жељом, неминовно доводе до успеха. Нећу погрешити ако кажем да су наши атлетичари и наставник Микица попут сунца које се пробија кроз тмурне, оловне облаке, пркосећи свим непогодама. Браво за наше шампионе: Димитрија Стошића, Луку Славковића, Душана Данића, Николу Глигоријевића, Уроша Рајковића, Алексу Велића, Луку Јолдића, Луку Глигоријевића. Велико браво и за њихове наставнике, оца и сина, Микицу и Милоша Цмиљанића.

Милањи Стојановић 7/2
ОШ „Наталија Нана Недељковић“,
Крагујевац, Грошница

Искрено, нисам била баш најбољег расположења првог дана Школаријаде. Да ли сам устала на леву ногу или ми једноставно није био дан, не знам. Али оно у шта сам сигурна, јесте да ми је ИСФ поправио тај, и сваки следећи дан и да устајање на леву ногу и није можда баш увек толико лоше“

Дешавања на Калемегдану привукла су пажњу и ђака репортера који су Београд дошли из Смедерева. Анђелка Јанковић и Арсеније Илић били су нарочито заинтригирани концептом фан&скилл зоне.

„Фан&Скилл Зона, пројекат заснован на идеји да се сви учесници покрену, да буду физички активни, али у исто време и да користе логичко размишљање, практикују тимски рад и промене поглед на који виде физичку активност, да је сматрају као забаву, не обавезу. Типови активности су били разнолики, било их је 14, попут кошарке, рвања, надвлачења конопца, стрелаштва, твистера, одбојке, па чак и е-спорт. Свака активност имала је по неколико ментора, који су дошли из различитих градова Србије, а у једном дану 30 професора/волонтера стигло је само из Смедерева. Свака од игара је такмичарима који победе доносила купоне. Циљ учесника је да сакупе

што већи број купона и да их искористе на licitaciji која је одржана на крају фестивала. Такмичари су имали прилику да се удруже, саберу своје купоне и освоје што већу награду. Такмичари су били различитих узраста и из многих земаља широм света, као на пример из Бразила, Француске, Русије, Мексика, Хрватске, Уганде...

Питали смо неке од такмичара шта мисле о Фан&Скил зони.

- Веома је забавно, можеш да испробаш разне спортове и имаш

Фан&скил зона на Калемегдану

„ФАН СКИЛ ЗОНА ОДУШЕВИЛА ТАКМИЧАРЕ И ЂАКЕ РЕПОРТЕРЕ“

Тако да су и они пробали неке од многобројних игара и ушли у улоге такмичара.

Цео овај пројекат је донео нешто ново за свакога од нас, осим игара имали смо и посебан програм где смо сви заједно играли и певали, као и наступ ватрене виолинисткиње која је све оставила без даха.

Различити типови активности на Фан&скил зони

Бразил је још једном показао зашто је земља фудбала

прилику да упознаш неки нови спорт и његова правила. Најзанимљивије ми је било играти тенис, бадминтон и одбојку - Кочрацина из Уганде.

- Овако нешто је потребно школству, школском спорту. Сматрам да је школству потребно додати још спорта јер са спортом остајемо физички активни, али такође тренирамо вештине тимског рада и брзог размишљања. Најзанимљивија игра ми је дефинитивно била прескакање вијаче - Марис из Хрватске.

Овај пројекат је осмислио Душан Митић, професор Рекреације на Факултету спорта и физичког васпитања у Београду, а у циљу да употпуне забаву учесника у доба пандемије.

Наши репортери су такође учествовали, јер је циљ овог пројекта да се уз спорт и забавимо што више, као и да се свако може бавити спортом.

„СВАКА АКТИВНОСТ НА ФАН СКИЛ ЗОНИ НА КАЛЕМЕГДАНУ ИМАЛА ЈЕ ПО НЕКОЛИКО МЕНТОРА, КОЈИ СУ ДОШЛИ ИЗ РАЗЛИЧИТИХ ГРАДОВА СРБИЈЕ, А У ЈЕДНОМ ДАНУ 30 ПРОФЕСОРА-ВОЛОНТЕРА СТИГЛО ЈЕ САМО ИЗ СМЕДЕРЕВА“

„У СКЛАДУ СА ОДЛУКАМА КРИЗНОГ ШТАБА И ОДРЕДБАМА ВЛАДЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ СВИ УЧЕСНИЦИ ШКОЛАРИЈАДЕ КОЈИ СУ ДОПУТОВАЛИ У СРБИЈУ, БИЛИ СУ У ОБАВЕЗИ ДА ПРИЛИКОМ УЛАСКА У ЗЕМЉУ ПРИЛОЖЕ НЕГАТИВАН ПЦР ТЕСТ“

Наредни домаћин Школаријаде биће Бразил

ДЕЧИЈА НЕДЕЉА ТРАДИЦИОНАЛНО ОБЕЛЕЖЕНА У ШКОЛАМА ШИРОМ СРБИЈЕ

ДЕТЕ ЈЕ ДЕТЕ ДА ГА ВОЛИТЕ И РАЗУМЕТЕ

Давно је схваћено да су деца најважнија бића на планети и да на њима лежи будућност. Само деци у част поклоњена је цела једна недеља у години. Прва недеља октобра такозвана „Дечија недеља“ у целом свету посвећена је управо њима. Овогодишња манифестација под слоганом „Дете је дете, да га волите и разумете“ одржана од 4. до 10. октобра и у школи „8. септембар“ у Пироту, била је прилика да се још једном подсетимо права деце и да се скрене пажња одраслих на деचे потребе. Програм је био богат, а сваки дан је био испуњен различитим активностима. Једна од првих активности је сађење „дрва пријатељства“ ученика другог разреда. Тиме је школско двориште постало богатије за једну биљку, а код ученика је подстакнута свест о значају екологије. Једна од интересантнијих активности било је и дружење ученика четвртог разреда са млађим другарима, будућим

првацима из вртића, са којима су наши ученици поделили „торту знања“.

Актив учитељица четвртог разреда и наставника биологије организовали су акцију сејање невена и одржавања већ посађених садница лаванде, а у акцији је учествовао велики број ученика. Још једна занимљива активност била је „бунар најлепших жеља“ где су одељења четвртог и другог разреда имала прилике да виде и науче како су се некада играла деца у свету без компјутера и телефона. Разноразне активности и такмичења организована су не само у матичној школи, већ и у издвојеним одељењима. У селима Пољској Ржани и Сукову, кроз игре пронађи скривену реч, на слово на слово, жмурки и осталих игара деца су уживала у овој, за њих посебној недељи. Акција „Кад би мени дали један дан, ја га не бих потрошио сам“ удружила је децу из села Петровца, Држине и Војне-

ка. Сви ученици уживали су у заједничким активностима, дружењу и забави, у прилици да покажу своје знање и креативност. Уживали су у томе што су деца. Још једном смо показали да треба учество-

Млађи и старији ученици подједнако се радују првој недељи октобра

Јавни час у библиотеци „Читањем против досаде“

Акција сејање невена и одржавања већ посађених садница лаванде

говца која су у дружењу и спортским такмичењима себи обезбедила дан за памћење. Поучени народном мудрошћу да лепа реч и гвоздена врата отвара, ученици трећег разреда су своје поруке пријатељима качили на балоне које су пуштали у нади да ће стићи у праве руке.

У оквиру обележавања Дечије недеље организована су и разне спортске активности под слоганом „Сви за једног, један за све“ који увек привуку највећи број деце. Не учествују само млађи ученици у обележавању. Ученици седмог и осмог разреда, чланови Бачког парламента, организују радионице на којима уче како да изразе своје мисли, уверења и осећања, а да не повреду друге. Дружиле су се са библиотекарима, читали песме. Традиционално, организовани су и литерарни и ликовни темати, а најуспешнији радови добили су награде и своје место на пану школе. Успешно је реализована акција сакупљања школског прибора и направљено 78 пакетића за децу слабијег материјалног стања.

Тешко је побројати све активности које су током те једне недеље реализоване, а да се не пропусти не-

вати у дечијем друштву, смењу и загрљајима, јер детињство, нажалост, пролази веома брзо, написала је **Љубица Панов ОШ „8. септембар“, Пирот.**

Основна школа „Раде Додић“ из Милутовца обележила је Дечију недељу у периоду од 4. до 11. октобра кроз различите животне активности. На самом отварању Дечије недеље уприличен је пријем ђака првака матичне школе и подручних одељења, а том приликом изведен је пригодан програм ученика од 1. до 4. разреда и додељени су поклони нашим првацима. Прваци су остављали своје поруке на тему „Дете је дете да га волите и разумете“, што је и слоган овогодишње Дечије недеље. Наредни дан био је посвећен новотаријама под називом Дан новотарија - занимације/иновације. Приказане су иновативне идеје за наставне садржаје кроз огледе и експерименте из хемије и биологије. ИКТ новотарије приказане су кроз примену микробита, употребу дрона и примену програма GeoGebra у математици. Одржана је акција „Засади цвет другарства“ где су вредни чланови Еко патроле засадили цвет другарства и бојама улепшали јесењу

Разне игре и активности су саставни део Дечије недеље

амбијент школског парка. Такође, одржан је Јавни час у библиотеци „Читањем против досаде“. По мишљењу многих, најзанимљивија активност била је „Замена улога“ где су ученици 7. и 8. разреда били у улози наставника цео дан. Након завршетка часова, одржано је наставничко веће пуно позитивних искустава. Следећег дана представници Ученичког парламента посетили су Општину Трстеник и са руководством општине разговарали о актуелним темама везаним за побољшање услова боравка и рада у школи, као и о могућностима стварања подстицајних и безбедних услова за све ученике. Истог дана уприличен је сусрет са песникињом нашег краја Милицом Марковић која је својом поезијом увеличала тај дан, а ученицима је приближила дечију поезију на веома занимљив начин.

Чланови Вршњачког тима су послали снажну поруку о насиљу путем презентације и са ученицима разговарали о томе шта је вршњачко насиље, које врсте насиља постоје, како га препознати и коме се обратити уколико до њега дође. У оквиру Дечије недеље организована је активност „Играчка на дар“ где су ученици сакупљали играчке за предшколце. У подручним одељењима такође су организоване многе активности као што су маскенбал, шарена улица, „Васа Пелагић – промотер еколошког предузетништва у школама“. Иако су и ове године на снази биле епидемиолошке мере, одговорно спровођење нас није спречило да измамимо осмехе вредној деци. И ова Дечија недеља је обележена у складу са дечијим правима и радујемо се поновним активностима, поручио је **Никола Јевтић из ОШ „Раде Додић“ Милутовац.**

Један од најзначајнијих догађаја у нашој школи је свакако „Дечија недеља“. Ове године је била у периоду од 4. до 8. октобра. Као и сваке године,

Упознавање са новим спортом

ову лепу манифестацију обележиле су разноврсне активности (штафета, такмичење у најлуђој фризури и шминци, гледање филма и представе, креативне радионице, посета грнчара...). Ученици наше школе су веома вредни и радо учествују на разним конкурсима. Један од успешних конкурса је био поводом манифестације 36. Дана лудаје у Кикинди. На овом конкурс, освојена су прва места на литерарном и ликовном конкурс.

Питали смо наше ученице Петру Ковач (освојено прво место на литерарном конкурс) и Дарину Француски (освојено прво место на ликовном конкурс) да нам кажу нешто о својим наградама.

Моја песма се зове „Јесењи плодови“. Тема песме је лепота јесење, јесење боје и јесењи плодови. Ја волим да пишем песме, јер се лепо осећам док пишем на теме које ме интересују, а расположење мојих песама зависи од расположења одређене теме – рекла је Петра.

Углавном цртам у слободно време. Треба ми најмање 20-25 минута за цртеж, и они углавном садрже моја осећања – рекла је Дарина у интервјуу за њак репортере **Ирис Балог Вираг и Балаж Борши из ОШ „Мора Карољ“, Сајан.**

Као и сваке године тако је и ове одржана спортска недеља у ОШ „Веселин Маслеша“ у Београду. Наставник физичког и здравственог васпитања Аксентије Мигровић, нам је рекао да без обзира на отежане услове за рад изазване пандемијом корона вируса ученици су се у великом броју одазвали и уз поштовање превентивних мера учествовали у спортским активностима које су организовали наставници физичког и здравственог васпитања. Направљен је план активности по коме је сваки разред добио свој дан. Тако је шести разред довио уторак, седми среду, осми четвртак и пети разред петак. Представници свих разреда су своје знање и стечене вештине применили такмичење

се између себе у различитим спортовима фудбалу, кошарци, одбојци, стоном тенису... За ученике петог разреда су поред спорта имали и трибину о Спречавању насиља у спорту коју су организовали ученици старијих разреда, психолог школе и наставници физичког и здравственог васпитања.

Ученици млађих разреда су на часовима физичког васпитања организовали такмичења у прескакању вијаче, ласташи, труле кобиле... На крају недеље остао је леп утисак и сећање на још једно забавно и квалитетно дружење у оквиру спортске недеље, припремила је новинарска секција ОШ „Веселин Маслеша“.

У оквиру Дечије недеље, у нашој школи упознали смо се са веома занимљивом спортском активношћу. Хокеј је екипни спорт који се игра на вештачким или природним леденим површинама. Играчи се крећу по леду уз помоћ клизачки, учествују по две екипе од по шест играча, циљ је по-

годити противнички гол плочицом која се зове пак. Паком се управља уз помоћ палице која је закривљена на доњем делу. Хокеј углавном везујемо за Канаду, земље Скандинавије, Русију, због временских услова. Међутим, ученици 6/3 ОШ „Радоје Домановић“ из Параћина, уз помоћ наставнице физичког васпитања, упознали су се са основама овог спорта и уживали у њему. У оквиру Дечије недеље, реализована је ова веома занимљива спортска активност. Наставница нам је поделила све потребне реквизите и игра је могла да почне. Углавном лед заменио је паркет а пак тениска лоптица. Екипе од по четири играча озбиљно су приступиле овом задатку. Било је асистенција, летећих измена, контрапада, бендија, шута из зглоба. Могли смо да видимо и неки професионални потез. Било је и голова... баш доста, као и неки ненамерни ударац по ногама баш као у правом хокеју. А резултат? Он није био битан. Што би рекла стара изрека - важно је учествовати, не мора се сваки пут победити. Најбитније је научити нешто ново што смо моји другови и ја постигли. Било је ово јако лепо искуство, пут утисака је **Вук Стојковић из ОШ „Радоје Домановић“ Параћин.**

У Дечијој недељи тестираш и своју креативност

УЧЕНИЦИ НЕ КРИЈУ ДА СУ ПОТПУНО КОНФУЗНИ ЗБОГ ПРОМЕНЕ МОДЕЛА НАСТАВЕ

САВЛАЂИВАЊЕ „СЕМАФОРА”

Ситуација са вирусом већ дуго времена више није новонастала. Осим проблема са здрављем, вирус је донео и мноштво проблема у школи. Оно што нам је у први мах било забавно, да не идемо у школу, сада је већ постало проблем и мучење, а резултат свега тога је конфузија и незнање. Наше одељење је прошле године ишло по комбинованом моделу наставе. Од почетка ове године, почели смо са непосредном наставом, међутим, због заражених ученика, сада смо по други пут на комбинованом моделу по десет календарских дана. Каква је тек то збрка! Таман смо се привикли да смо сви ту, опет се делимо на групе и сваки други дан идемо у школу. Разговарали смо и са нашим другарима из школе. И можемо да закључимо да се сви - Иван, Алекса, Стеван, Марко, Милица, Христина, Милош, Анастасија и

да одговоре на сва наша питања. Срећа у несрећи је, што смо ми у малој сеоској школи, и настава се одвија, код нас, по првом моделу од септембра. Знамо да смо у школи сваког дана, јер ионако не волимо онлајн наставу. Овако нам је, за разлику од других школа, конфузија нешто мања. Додуше, мењали су нам и правила око ношења маске. Прво можемо и без њих у учионици, ако не причамо, стављамо их само кад одговарамо...сада су и то променили. Сада, сви носимо маске увек, нема везе да ли ћутимо или не, наставници своје не скидају. Значи, опет мало конфузије.

И када разговарамо ми, деца, о овој теми, не можемо а да не будемо збуњени, па чак и љути мало. Зашто, поред толико конфузија око вируса, морамо да будемо у конфузији и у школи? Једино нас теши то што делимо све са наставницима, па

КОНФУЗИЈА ОД НАСТАВЕ

Већ више од годину дана ученици се срећу са новим видом наставе, који је донео многе новине али и потешкоће како нама, тако и наставницима.

У почетку смо то сви неозбиљно схватили и радовали се што нећемо ићи у школу. Тада нисмо знали колико ће трајати и какве ће последице за собом оставити. Када смо кренули са новим начином учења било нам је интересно, али и помало збуњујуће. Требало је да поред новог градива, које је било много теже да разумемо од предавача са телевизије, да проpratимо све термине и начине слања домаћих задатака. Поред нас,

Глорија слажу у мишљењу да је много боље учити у школи, јер наставници су ту да помогну да се лакше схвати, објасни... У разговору са вршњацима и другарима закључили смо да ни наставницима као и другарима није лако. Из Алексиног искуства, који је ишао онлајн, видимо да се мало научи иако се доста рада уложи. Желимо да се што пре заврши ова агонија са вирусом, поручиле су **Ива Шереметовић VI-2** и **Катарина Кржалијевић VI-2 из ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

Мислили смо биће другачије ове школске године. Кад оно, све исто. Општа конфузија од наставе. На почетку школске године дилема - како ћемо почети? А откад смо у школи, стално неке додатне информације. Модел „семафор“. Требало је времена да схватимо шта су хтели да нам кажу. Једни иду, други мало иду, мало не иду...трећи уопште не иду. Ко ће то да упамти поред свих други школских обавеза? Како ли је наставницима да схвате ко ће им бити у учионици и ког дана са ким шта раде? Велика конфузија. Сада слушамо на телевизији о распусту. Мало говоре да ће бити дужи, мало се двоуме они који о томе одлучују...наставници, опет, не знају како

нам они, макар на тренутке, конфузију олакшају својом подршком, напомиње **Јана Крстић, 8.разред из ОШ „Страхиња Поповић“ Дворане, Крушевац.**

Прошла школска година је била веома тешка и напорна за све ученике. Велики део наставе реализовао се онлајн због пандемије корона вируса. Сви ученици су редовно похађали наставу и трудили се да постигну најбољи могући успех. Велики део ученика је задовољан оствареним успехом. И ова школска година је врло слична претходној. Иако смо кренули по првом моделу, врло брзо је једно одељење подељено у две групе, па ученици долазе у школу сваког другог дана и прате наставу путем РТС у гугл учионица. Ученици тог одељења се сада виђају само ван школе, јер се у школи мимоилазе. То заиста није фер! Године пролазе, пандемија не поустаје, а ми се не дружимо као раније. Увек смо на опрезу, увек носимо маске и пратимо све информације које су битне за следећу недељу. Вратите нам безбрижност! И пуну школу деце! И осмех уместо маске, поручује **Душан Маринковић 7/1 из ОШ „Милица Ракић“ Церовца, Смедеревска Паланка**

збуњени су били подједнако и наставници, а и родитељи који су нам помагали да што лакше превазиђемо потешкоће. Сви смо морали да се прилагодимо и научимо у ходу новине које су биле неопходне како би могли да испунимо своје обавезе. Понекад ми се чинило да је појединим наставницима теже пало него нама. Такође нам је тешко падала и комбинована настава, јер је градиво морало да се пређе за упола мање часова. Убрзо смо схватили колико нам је предавање у школи лакше и колико нам недостаје дружење и игра са вршњацима.

Свакодневно чујемо разне информације о промени начина похађања наставе, али се искрено надам да ћемо ми остати у нашим ђачким клупама, јер нам је ту најбоље.

Ана Мијатовић VII1
ОШ „Свети владика Николај“
Брадарца (Пожаревац)
Наставница Јелица Живковић

УЧЕНИЦИ ОСНОВНИХ ШКОЛА ЗА ПЛАМЕНКО ОТКРИВАЈУ СВОЈЕ НАЈВЕЋЕ ПРОБЛЕМЕ

СИМПАТИЈЕ, ПОПУЛАРНОСТ И ОЦЕНЕ КАО ВЕЧИТА МУКА

Доба короне, шта више да кажем, то вам све говори, најтежи период наших живота. Овај живот се окренуо наглавачке, више не знамо шта је добро, а шта је зло. Пре две године се десило највеће зло које је уништило нашу планету, које је променило све људе. Постали смо све хладнији и имамо све мање наде и жеље за животом. Ми деца још увек не знамо шта се дешава, колико год мислили да је све ово једноставно, али, ни одрасли немају одговор на наша питања која постављамо из дана у дан и објашњења која тражимо. Изгубили смо две године најлепшег школског периода. Требали смо да памтимо тај период, а ми смо га провели седећи уз компјутере, пишући домаће задатке и учећи градиво које чак и ни сами не разумемо, правимо се да нам је све јасно.

Данас ћу вам испричати поглед једног осмака на ову ситуацију и шта то ми причамо на одморима, јер је све ово за нас стресно. Велики одмори не личе више на старе добре одморе где делимо међусобно ужину, певамо, делимо тајне. Ови одмори су сада постали нека врста додатног стреса, сваког дана као да је сваки краћи и краћи, а ми нисмо прочитали лекцију за наредни час или нисмо написали домаћи. Колико год причали ма ви сте осмаци нисте више деца, а ја се осећам као да сам остала у 2020, али ме моје одељење поново врати, истакла је **Ива Живић из ОШ „8. септембар”, Пирот**. Ученица исте школе и њена вршњакиња **Милица Пешић** дала је своје виђење ђачких мука.

„Многа се деца, девојчице посебно, брину око свог изгледа. Желе да себе што је могуће лепше представе на друштвеним мрежама, да имају

лајкове, пратиоце итд. Једном речју, проблем се врти око питања -Како бити популаран и допадљив? О овом проблему нико директно не говори, али се он провлачи кроз свако одељење. Неки се праве да их није брига, уствари је свима стало да буду „ин“. На одмору се прегледавају постови и слике популарних особа. Онда се врше поређења - зашто ја немам такву одећу, такав телефон, такву.. Све то узалуд и ни за шта. У поређењу са Николом Теслом, оправдано је да се осећамо безначајним. Али на овај начин посматрати друге људе и обрађати пажњу на некога или нешто што је далеко од нас није потребно.

Популаран може бити свако ко себе воли и прихвата онаквим какав јесте. Поред оцена, симпатија и популарности дечје главе муче и хроничне свађе родитеља код куће око разних питања - новца, посла, обавеза. Понекад и нека тешка реч падне и уреже се у мисао и памћење ђака“

У нашим тинејџерским главама врте се питања о симпатијама: Због чега ме је блокирао? Зашто ме не прати на друштвеним мрежама? Да ли сам важна?“ И, заборавимо да смо на часу док нас наставници не пробуде. С обзиром на то да сам осми разред, откако је почео септембар, моји вршњаци и ја се више плашимо ка-

ко ћемо положити овај разред и коју школу ћемо уписати. Док смо у школи, нас муче оцене, јер све то представља оgradu на вратима која воде средњој школи. Дан по дан, све више размишљамо како ћемо урадити пријемни, коју школу ћемо изабрати. Ове две године биле су веома тешке, јер је била настава на даљину, тако да је било веома тешко схватити градиво. Сви смо се погубили. Како време пролази, на одмору се више прича о другарској вечери, шта ћемо обући и ко ће бити наш изабраник за ту посебну ноћ. Страхујемо такође од нечега тешког што нас чека у будућности и ти проблеми нама постају велики и страшни, непобедиви, поручила је **Елмедина Омеровић ученица ОШ „Вук Караџић”, Нови Пазар**.

Прво бих издвојила девојчице у старијима разредима које највише мучи лепота. Њима је најважније да буду лепе. Чим им длака падне са главе ту одмах креће паника. Осмакиње скоро на сваком одмору иду до тоалета да поправе маску и сјај који им је на уснама, а онда тоалет буде пун и нико из других разреда не може да уђе. Па то постаје проблем за нас млађе девојчице. Моје петаке највише мучи када добијемо лошу оцену. Многи се плаше реакције родитеља. Већ им у глави да ће бити у казни. Сви они знају да ће им тада бити забрањен телефон и излазак са другарима напоље. Дечаке много мучи када им наставници узму телефоне. Они увек седну у последње клупе и играју досадне игрице. После они моле наставнике да им врате телефоне. На то се девојчице јако смеју, напоменула је **Лена Радовановић, ОШ „Веселин Маслеша”, Београд**.

ШТА МУЧИ ДАНАШЊЕ ОСНОВЦЕ?

Прошетали смо за време одмора ходницима наше школе и послушале наше другаре и њихове проблеме.

Николина Филиповић, пети разред: „После две године самосталног учења, у петом разреду сачekali су ме тешки домаћи задаци. Ту је и неприхватање одељења и подсмех због слабе оцене.“

Лука Радојковић, шести разред: „Мене мучи то што имам јако мало времена за дружење са другарима и мучи ме то што ме родитељи терају стално да учим. Градиво је јако тешко, поготову што смо изгубили две године и били препуштени сами себи.“

Мина Николић, седми разред: „Мучи ме понашање родитеља које је строже него што је било или се мени тако чини, као и уклапање у ново друштво.“

Стефан Петрић, осми разред: „Муче ме превише обавеза у школи, у последњем периоду имам мање времена за себе, такође сам веома узбуђен јер се за који дан одржава турнир у кошарци и помало ме плаши како ће се све одвити и да ли ћемо успети ући макар у прве три екипе.“

Николина Пешић, осми разред: „Мене мучи моји љубавни живот и друштво“

Ивана Болдорац, осми разред: „Мене мучи шта ће се даље десити у серији коју тренутно гледам, због недостатка времена од школских обавеза.“

Све у свему, нико се конкретно није ни дотакао а ни помислио на вирус, остале су и даље слатке тинејџерске муке и школски проблеми.

**Јелена Букатаревић 8-3
Емина Станиловић 8-3
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

СРЕДЊОШКОЛЦИ НЕЗАИНТЕРЕСОВАНИ ЗА БАВЉЕЊЕ СПОРТОМ МАЛО ЈЕ РАЗЛОГА ЗА, А МНОГО ПРОТИВ

Све чешћа слика у школским салама

Учешће у рекреативном, а посебно професионалном спорту, опада код ученика који су средњошколци, закључак је анкете коју је спровела новинарска секција Техничке школе „15. мај“. Тако, на основу случајног узорка међу ученицима чак 80 одсто њих се не бави спортом. Многи су били активни као основци. Најчешћи разлози за престанак код већине средњошколца су одрастање, незаинтересованост тренера и зла коб мале средине у којој ретко може да се напредује у спорту.

-Тренирао сам рукомет осам година, али сам престао, јер се променио тренер, а нови и није био заинтересован да нам пренесе знање. Сада само идем у теретану, јер је већини важан физички изглед и онда га на тај начин негујемо - казао је Лазар Мирковић ученик трећег разреда.

Са њим се слажу и остали анкетирани. Слично мисле Филип Радић, Андрија Манчић, Михаило Ђинђић који сматрају да у малој средини нема простора за озбиљније бављење спортом. То им убија мотивацију и одустају.

Ретки су случајеви којима снажна воља и жеља да опстане као спортиста даје снаге да превазиђе све недостатке мале средине. Такав је Алеса

Ранђеловић, ученик четвртог разреда, који тренира одбојку више од седам година.

- Свестан сам да не могу да очекујем напредак, али мене спорт испуњава и чини не само здравијим, већ и свеснијим и организованијим. Жао ми је што нема више мојих вршњака који се кроз спорт остварују - нагласио је Алекса.

Сви су се сложили да заинтересованост за спорт престаје након завршетка основне и почетком средње школе. Тада су адолесценти у најосетљивијем периоду и врло лако се окрећу другим интересовањима. И наставници физичког васпитања сматрају да је пресудан утицај средине, односно друштво у којем се крећу млади и сви, на жалост, доступни негативни утицаји, као што су цигарете, видео игре, интернет.

- Ученици су врло незаинтересовани, немају воље ни елана да спорт прихвате као изазов и да им он буде, ако ништа друго, хоби. У нашој школи су заступљене све секције, али на жалост, мало је оних који се укључују у рад и такав однос ће тек да дође до изражаја - каже наставник физичког васпитања Славиша Цветановић.

Он додаје да је кобно то што су клубови у малим срединама сиромашни и тако деца лако одустају

од спорта, јер не виде шансу да напредују.

Психолог у Техничкој школи „15. мај“ Марија Милошевић се слаже да је мали проценат деце која су заинтересована за спорт због слабе мотивисаности и недовољне упорности деце.

- Напоменула бих да и преоптерећеност ученика наставним и ваннаставним обавезама утиче на недостатак времена за спорт. Сведоци смо да је све више деце које су зависне од видео игре и да доста времена проводе уз телефон или компјутер. Последица свега наведеног јесте да су нам деца, у великом броју са разним деформитетима кичменог стуба, имају лоше телесно држање, проблеме са прекомерном тежином али и офталмолошки и логопедски проблеми нису занемарљиви - нагласила је Милошевић.

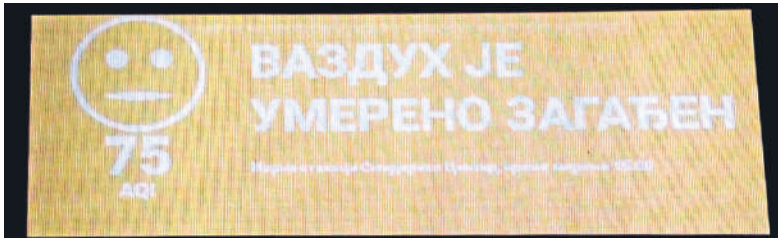
Професори и школа су спремни на промене и прижељкују младе и талентоване спортисте са којима ће радити. Свет остаје на њима, младима, зато им поручујемо: „Мењајте ствари, уводите нове рутине, о тим делима ће се причати. Будите узор млађима од себе и бавите се неким спортом. У здравом телу је здрав дух!“

Маја Станковић 4/3
Техничка школа „15.мај“ Прокупље

УЧЕНИЦА ИЗ СМЕДЕРЕВА ОТКРИВА КАКО ЈЕ ЖИВЕТИ У ЈЕДНОМ ОД НАЈЗАГАЂЕНИЈИХ ГРАДОВА У СРБИЈИ

У ОЗБИЉНОМ СМО ПРОБЛЕМУ

Семафор загађења свакодневно информише грађане о квалитету ваздуха

Уобичајен поглед из једног смедеревског стана

Поздрав другари, Ја сам Адриана, ученица другог разреда средње школе смер техничар за рециклажу. Живим у Смедереву и све чешће у мојој околини чујем приче о загађеном ваздуху. Почела сам да се распитујем и сазнала сам да су загађивачи свуда око нас.

Изгуглала сам да загађење ваздуха подразумева присуство хемикалија, честица или биолошких материјала који наносе штету или узрокују нелагодност код човека и других живих бића, односно који угрожавају природну средину у атмосфери.

До загађења долази због фабрика и других индустријских установа, саобраћаја где се повећава број возила на улица. Зато што током сагоревања различитих облика горива у моторима или фабрикама, осим ослобађања енергије, испушта се и велика количина штетних материја, као што су угљен-моноксид, угљен-диоксид, сумпор-диоксид, оксиди азота, пелео и чађ.

Када сам се заинтересовала за ову тему схватила сам да не можемо кривити само индустрију и саобраћај јер и људи учествују у загађењу на више начина. Возе се стари аутомобили, ложи се све и свашта, баца се и не адекватно складишти различит отпад који заврши у нашој атмосфери и ваздуху.

Ranking	News	Resources
17 Oct 2021, 23:00		
# MAJOR CITY		US AQI
1	Belgrade, Serbia	192
2	Lahore, Pakistan	167
3	Mumbai, India	161
4	Bishkek, Kyrgyzstan	148
5	Wroclaw, Poland	121
6	Sarajevo, Bosnia Herzegovina	120
7	Riyadh, Saudi Arabia	119
8	Krakow, Poland	119
9	Nur-Sultan, Kazakhstan	102
10	Tehran, Iran	102
11	Wuhan, China	99
12	Karachi, Pakistan	97
13	Dubai, United Arab Emirates	95

Београд је све чешће на првом месту најнепопуларније листе

Разговарала сам са својом вршњакињом о томе шта она мисли о ваздуху у Смедереву. Приликом разговора који смо водиле изјавила је за мене једну занимљиву чињеницу. Уочила је још једног битног загађивача, а то су котларнице којих у Смедереву има доста. Оне црпе енергију из мазута или угља и том приликом се велики број штетних материја ослобађа и штети ваздуху.

Пролазећу нашим тргом погледала сам семафор који мери загађеност ваздуха у граду. Тога дана семафор је показивао слабу загађеност ваздуха. Посматрајући све суочила сам се са чињеницом да имамо проблем. Ми, деца не размишљамо много о ваздуху који удишемо, али видевши и чувши све схватам да морамо да причамо о томе и да се едукујемо.

Свесна сам да не можемо урадити много да се стање поправи. Можемо да причамо родитељима, другарима, професорима и покушамо да пробудимо свест свих о стању ваздуха и колико је заправо то штетно и опасно за мене, моје пријатеље, моју породицу и за све становнике мог града.

Знате ли какав је ваздух у вашем граду?!

Адриана Бирташ
Техничка школа Смедерево

ПОМОГНИ ПЛАНЕТИ

Као девојчица која има дванаест година не могу да поправим шта су људи учинили планети деценијама уназад. Ипак постоје ствари које су у мојој моћи, а могу допринети очувању планете. У нашој згради се сортира отпад. Имамо посебне контејнере за папир, за стакло и пластику. Моја породица и ја јако водимо рачуна о томе. У нашем стану раздвајамо отпад. За продавницу користимо платнене торбе, а не пластичне кесе. Увек када могу идем пешке. Волим дуге шетње, па ми није проблем да идем и негде даље пешке. Када су у питању производи за личну хигијену користим оне који нису тестиран на животињама. Ја јако волим животиње. Код моје баке и мог деке на селу сам заједно са дедом направила кућицу за птице. Када нам нека бубица уђе у стан ја је само пусти напоље кроз прозор. Ово што ја радим за нашу планету можда није много, али када би се сви тога придржавали Земља би била много здравија.

Мина Шимоковић, 6/3
ОШ „Иван Горан Ковачић“ Суботица

СТВАРНОСТ ЈЕ ЛОША, РЕШЕЊЕ ПОСТОЈИ

У недељу, 17. октобра 2021. године, према резултатима мерења квалитета ваздуха који су приказани на сајтовима: <https://www.iqair.com/earth>, <https://waqi.info/>, Београд је био најзагађенији град на свету. Србија је била у црвеној зони, зони нездравог ваздуха. Један од најзагађенијих градова у нашој земљи је Смедерево. Скоро трећину године Смедерево је у бордо зони, која је знак да ваздух у Смедереву изазива велике здравствене проблеме. Због проблема са загађењем, а како би помогла грађанима Смедерева да сачувају здравље, група грађана, која се зове *Црвени бецевци*, поставила је у центру града, у пешачкој зони, семафор, који показује квалитет ваздуха. За почетак, док се проблем не реши на глобалном нивоу, свакодневно треба обавештавати људе колико је загађење у ком граду, како би ризичне групе, у критичним периодима, што мање времена проводиле напољу. Решење је да се користе одговарајући филтери у индустрији, да се замене котларнице које раде на угљем и дрвену биомасу и пређе на гас. Решење је у што већем броју паркова и зелених површина, као и мањем коришћењу старих дизел аутомобила који додатно загађују ваздух, а ко има могућности треба да вози електрични аутомобил. Наше породице и ми можемо допринети смањењу загађења тако што ћемо кад год је могуће ићи пешке, бициклом или електричним тротинетом.

Урош Тирнанић 3-4
Савремена гимназија Београд

ЋАЦИ РЕПОРТЕРИ У РАЗГОВОРУ СА ВРШЊАЦИМА КОЈИ РЕДОВНО ОСВАЈАЈУ МЕДАЉЕ ЗА ШКОЛУ

УЧЕНИЦИ ЗА ПОНОС

Ћаци наше школе настављају са успесима на школским спортским такмичењима. С обзиром на то да немамо физкултурну салу, а нижемо, годинама уназад, успехе на свим пољима - у атлетици, одбојци, фудбалу, стоном тенису, пливању, можемо рећи да смо врло поносни. У Крагујевцу је одржано Општинско такмичење у стоном тенису, а наше дечаке, Петра Кузмановића и Огњена Ракићевића, предводили су наставници физичког васпитања, отац и син, Микица и Милош Цмиљанић. Освојили су 3. место.

- Конкуренција је, могу рећи, била веома јака. Ученици су били спремни и уиграни. Били смо увежбани, надали смо се победи, али је било јачих такмичара. Честитам им овом прили-

сјајно. Надам се да ћу следеће године донети још једну медаљу донети школи - напоменуо је Матија Милосављевић у разговору са **Тијаном Недељковић 7/2 из ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Крагујевац, Groшница**

Теодора Кеченовић (13) бави се одбојком већ две године. Од малена ју је привлачила јурњава за лоптом по великом терену, и знала је да је одбојка прави спорт за њу. Са својих 11 година одлучила је да оствари свој дечији сан. Тренира у Женском одбојкашком клубу Суботица. На сваки тренинг иде пуна енергије и ентузијазма, што је преточено у успешну одбојкашку каријеру, коју, како она каже, планира да гради и наредних година. За озбиљније

Друго и треће место за пливаче

ком. Припремали смо се у холу школе, где имамо постављен сто за стони тенис. Користили смо сваки слободан тренутак за вежбање. Атмосфера је била сјајна, права спортска. Надамо се да ће нас наставници Милош и Микица Цмиљанић водити и на остала такмичења, јер је заиста непроцењиво искуство - рекао је Петар Кузмановић, стонотенисер у разговору са **Анђелином Китановић 7/2 из ОШ „Наталија Нана Недељковић“, Крагујевац, Groшница**.

У крагујевачкој Хали „Парк“ одржано је Округно такмичење у пливању. Матија Милосављевић, ученик седмог разреда, освојио је друго место (стил- делфин), док је Дуња Живковић, ученица 4-3, била трећа (прсно). Предводио их је Милош Цмиљанић, наставник физичког васпитања.

- Било је тешко ускладити све обавезе око школе и напорне тренинге, али се труд увек исплати. Када нешто волите, нема изговора. У принципу сам задовољан резултатом. Могло је боље, наравно, увек сам самокритичан, али и друго место је

утакмице потребно је две до три недеље припреме, али је, по њеном искуству већи изазов психички се припремити. Тренинзи трају по сат и по времена четири пута недељно. Најчешће игра на позицији коректора, али игра и примача, кад зафали играча. Највећа подршка су јој породица, као и пријатељи који су знали од малих ногу за њен велики сан., "Никад нисам помишљала да одустанем од одбојке", каже она. Да ли је то довољан доказ да је одбојка прави спорт за Теодору?

Теодора каже како се на загревању подиже адреналин, али већ кад крене да се игра, мораш бити максимално концентрисан и темељан, али опет, можеш и да се забављаш. Баш зато Теодора воли овај спорт, јер су и перфекционисти и енергични играчи потребни екипи и да заједно чине складан тим. "Овај спорт бих препоручила свакоме", кратко и јасно.

"Ово је један диван спорт, и ако желите да се бавите одбојком, нема више дилеме", поручује Теодора, у разговору са **Јеленом Поповић 7/3 из ОШ „Иван Горан Ковачић“, Суботица**.

Теодора је заљубљена у одбојку

УЧЕНИЦИ ОДГОВАРАЈУ НА ПИТАЊЕ ТРАЈНОГ УТИЦАЈА ПАНДЕМИЈЕ НА ЊИХ

НОВО ПОИМАЊЕ ЖИВОТА

Од марта 2020. године, кад је и почела пандемија корона вируса, много тога се у нашим животима променило. Све те промене огледају се у нашем понашању, сновима, ставовима, схватању људских вредности, осећањима, навикама... Научили смо много тога, промени-

ли многе своје ставове и погледе ка свету. Епидемиолошка ситуација у каквој смо се нашли, спречила је радости дружења међу ђацима, исто као што је отежала учење и социјализовање ђака. Многи ђаци нису успели да се остваре у ономе што су желели, многа такмичења се ни-

су одржала, а самим тим успеси претходних година били су драстично смањени. Како је то корона променила живот наших гимназијалаца, чућемо кроз њихове одговоре.

Андреа Станковић и Елена Николић
Гимназија Смедерво

Невена Радић 1/1, друштвено-језички смер

У изолацији сам научила да ценим ствари које сам раније сматрала сувишним и небитним, научила сам да ценим слободу. Корона ме је такође научила да за неке ствари морам сама да се борим и да моја будућност зависи само од мене. Сматрам да је корона оставила велики печат у мом животу. Осветлила ме је на више начина - у смислу погледа на свет, у начину размишљања и опхођења према другима, природи, породици. Овај период наших живота ми је указао на неопходност дружења, комуникације, загрљаја, а уједно потреба да сачувам и учиниш безбедним себе и људе око себе. Научила сам да се борим, будем јача, одговорнија и да вреднујем ствари које имам.

Ђорђе Живанчевић 3/4, природно-математички смер

Корона ми је променила начин размишљања у доста погледа. Створио сам критичко мишљење о људима и појавама око себе. Сматрам онлајн наставу великом грешком, због тога што се одржавају концерти, пуне стадиони и дворане са великим бројем људи, док деца не могу да се нормално образују, друже и социјализују.

Ива Ђорђевић 3/4, природно-математички смер

За мене је вест да ћемо прећи на онлајн наставу била шокантна. Очекивала сам да ће настава и учење бити лакше, али се заправо испоставило сасвим супротно. Морала сам много више да се трудим и радим самостално, самим тим сам научила да преузем ствари у своје руке и у најтежим ситуацијама. Сматрам да људи око нас немају довољно разумевања и да не схватају да не можемо радити истим темпом као раније.

Матеја Чолић 2/5, природно-математички смер

На мене је пандемија корона вируса утицала негативно. Морао сам да се прилагодим новим условима. Нисам смео да виђам баку током ванредног стања што је мени било веома тешко. Такође, неколико мојих блиских рођака су изгубили битку са корона вирусом, што ми је такође тешко пало.

Маша Милошевић 2/5, природно-математички смер

Корона је на мене са једне стране утицала негативно, а са друге позитивно. Негативан утицај је дефинитивно смањење слободе кретања, немогућност путовања и дружења као раније. Док, гледано са позитивне стране, научила сам да ценим вредност породице и спознала праве животне вредности. Почела сам да радим на себи физички и оно најбитније духовно - читам много више, радим ствари које ме чине срећном...

Тара Јовановић 1/3, природно-математички смер

Корона је на мене утицала негативно, зато што смо били у карантину и на онлајн настави, а нисам могла ни да се дружим са пријатељима. Лоша страна короне јесте то што сам имала велики пропуст у знању, зато што мислим да није баш најлакше схватити предмете као што су математика, физика и хемија путем материјала на телефону. Трудила сам се да што боље научим лекције, добијала сам добре оцене, али и даље мислим да је настава уживо боља. Наравно, корона је донела и неке добре промене, а то је да сам се зближила са породицом. Док смо били у карантину често смо причали и играли друштвене игре.

Вукашин Перовић 1/3, природно-математички смер

Корона је променила мој живот на много начина. Раније сам стално путовао, али се то променило као последица затварања граница. Доста сам се удаљио од неких људи услед пандемије. Онлајн настава ми се уопште није свидела, доста смо градива пропустили, а времена за надоканађивање није било.

Матеја Радовић 1/3, природно-математички смер

Од како смо се нашли у карантину, почео сам много више да играм игрице и гледам телевизију, а мање да тренирам. Изгубио сам стечену форму, а осим тога, мислим да је неактивност мене и мојих вршњака утицала знатно и на наше здравље. Школовање путем рачунара ми је тешко пало, запоставио сам учење.

Крос РТС

После мале паузе, у нашој школи одржан је традиционални Крос РТС-а. Крос је одржан 29. октобра у школском дворишту ОШ „Вук Караџић“ Кладово. Такмичили су се ученици од 1. до 8. разреда. Дужина стазе зависила је од узраста. Такмичили су се дечаки и девојчице као представници свог одељења. На стази је у неким тренуцима било напето, десило се пар падова (нико није повређен), непоштовања правила и слично. У трећег разреда дошло је до прераног старта такмичара, па су се поново морали изабрати победници. Све у свему, вратио нам се такмичарски дух и кондиција и надамо се да ћемо наставити ову традицију упркос корони.

**Ивана Михајловић
Јелена Букатаревић
ОШ „Вук Караџић“ Кладово**

Недеља мобилности за госте из иностранства

Наша школа је, без обзира на ову општу конфузију због епидемиолошке ситуације, била домаћин наставницима из три школе из иностранства, Пољске, Француске и Турске. У оквиру Ерасмус + пројекта КА229, у коме наша школа учествује од септембра 2020. године, у ОШ „Страхиња Поповић“ смо организовали Недељу мобилности за наставнике из поменутих земаља. Дочекали смо њих осморо и наши наставници су са њима поделили искуство у раду и организовали обуке на тему пројектне наставе. Гости су били у прилици да упознају ученике разредне наставе који учествују у пројекту на еТвининг платформи, поделили су поклоне које су им спремили вршњаци из поменутих земаља и разговарали су са њима на енглеском језику. Догађаји у овој недељи су били и медијски праћени, па су нам у госте дошли и новинари са РТС-а и локалне телевизије РТК. Пратећи ове догађаје, нисмо могли да не запазимо велико задовољство наших гостију и изузетан рад и труд наше директорке и наставника који су ово организовали.

**Јана Крстић
ОШ „Страхиња Поповић“ Дворане,
Крушевац**

Сајам спорта у Новом Саду

Једнодневни Сајам спорта, који је одржан 15. октобра у Новом Саду, окупио је преко 120 спортских организација, а посетиоце су дочекали полигони спретности, терени за баскет, фудбал, одбојку, рукомет, атлетику и бројне друге спортове. На отварању, у хали Новосадског сајма, затекли смо Министра омладине и спорта Вању Удовичића, који је приликом отварања манифестације поручио да је управо Сајам спорта место са кога Србија и Нови Сад могу да покажу вредности којима су богати, односно истинске спортске вредности. Четвртаци су у пратњи наставника Милана Трниница учествовали на Сајму спорта на Општинском такмицењу у фудбалу као представници ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ. Поред фудбала на њаке је посебан утисак оставио бадминтон.

ОШ „Ђура Јакшић“ Каћ

200 година рада ОШ „Милија Ракић“

Поносни смо што је 5. октобра 2021. године наша школа прославила 200 година од оснивања. Са наставником српског језика припремали смо богат програм, али због епидемиолошке ситуације нисмо могли организовати велику прославу, па смо барем, на симболичан и скроман, начин обележили Дан школе. У дворишту школе постављена је биста Милији Ракићу, некадашњем учитељу, и око ње окупили су се ђаци и наставници. Свечаност је почела читањем писма-честитке које нашој школи упутио министар, Бранко Ружић. Потом су се низале рецитације о школи, и о свим вредностима које негујемо: о пријатељству, култури, образовању и лепом васпитању. Надамо се да ћемо следећи пут организовати свечану академију са бројним гостима јер бисмо хтели да се на тај начин захвалимо свим драгим људима, пријатељима школе, и самој школи која толико дуго постоји и чува вредности нашег села.

**Анастасија Пајковић 7/1
ОШ „Милија Ракић“ Церовац,
Смедеревска Паланка**

Европски дан језика

Као и у свим осталим школама тако је и у нашој школи обележен Европски дан језика. Овога пута учествовали смо у еТвининг пројекту, где су били укључени наши другари из још двадесетак земаља. Описивали смо нашу школу и место на енглеском, српском и немачком језику, а у другом делу задатка размењивали смо разгледнице са учесницима у пројекту. Добили смо разгледнице из Турске, Шпаније, Финске и Пољске.

Мото обележавања овог значајног пројекта је учење језика и ширење језичке културе. Битно је не заборавити да су језик и језичка култура ваша најмоћнија средстава за споразумевање и истраживање мишљења, осећања и ставова. Начин изражавања вас одређује као личност јер ваше речи изражавају ваше мисли и осећања, а учење је целоживотни процес.

**Тамара Кочић 8/1
ОШ „Милија Ракић“ Церовац,
Смедеревска Паланка**

Поносни на професора Ђорђа

Ђорђе Станојевић, наставник физичког васпитања у нашој школи, о чијим смо вам успесима раније писали, као дугогодишњи члан атлетске репрезентације Србије, учествовао је на тридесетом отвореном првенству Балкана за ветеране. Такмичење је одржано у Албанији, у граду Корча, од 16. до 19. септембра. Наш наставник је освојио две медаље. Треће место и бронзану медаљу за репрезентацију Србије освојио је у дисциплини 5000м ходање, а сребрну медаљу освојио је у дисциплини Балканска штафета (800-400-200-100). На такмичењу су учествовале све земље Балкана, као и атлетичари из Белорусије, Украјине, Молдавије, Италије и Немачке. С обзиром на то да прошле године такмичење није одржано због тренутне епидемиолошке ситуације, ове године је конкуренција била изузетно јака. Норму за ово такмичење наш наставник је испунио на државном првенству Србије у Сремској Митровици, на коме је постао првак у дисциплини брзо ходање на 3000 метара. За наставника Ђорђа навијали смо сви. Верујемо да ћемо вам још писати о његовим успесима.

**Тара Србуловић, Теодора Дањец
ОШ „Велимир Маркићевић“, Мајданпек**